

[Statsministeren]

lig kritik af det berufsverbotsystem, man nu engang har. Jeg var da meget tilfreds med, at hr. Steen Folke påpegede, hvad bl.a. fremtrædende socialdemokrater har sagt, og jeg er enig i den betragtning, at der er en alvorlig risiko for, hvis ikke man er meget forsigtig på disse områder, at det kan udvikle sig i en negativ retning, så at det kan bryde demokratiske principper.

Det kan ikke siges mere direkte, hvis man samtidig skal tage visse hensyn til det, jeg kaldte livets realiteter. Jeg ved ikke, om hr. Steen Folke vil gøre det, men det mener jeg nu at jeg i hvert fald er forpligtet til.

Poulsgaard (FP):

Det var jo dejligt at høre, at den danske regering ingen sympati har for sindelagskontrol. Nu var statsministeren i sit svar til hr. Steen Folke inde på, at hvis VS kom til magten, skulle der renses ud. Er det faktisk ikke det, socialdemokratiet er ved? Derfor kunne jeg godt have lyst til at stille statsministeren det direkte spørgsmål: mener statsministeren ikke, at det er udtryk for et socialdemokratisk berufsverbot, når man anvender udemokratiske metoder som dem, man lige for nylig har anvendt ved valget til radioens forretningsudvalg? Da brugte man udemokratiske metoder for at holde landets næststørste parti ude. Er man dér ude for en slags sindelagskontrol? Mig bekendt har man altid før brugt den D'Hondtske metode, men lige pludselig kunne man finde ud af, at man kunne indføre kontrol ved at anvende en almindelig flertalsindstilling. Det vil jeg gerne have statsministerens svar på.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg er noget overrasket over, at begrebet berufsverbot skal bruges i forbindelse med en konstituering og et fuldt demokratisk valg til radiatorådet. I så fald må jeg sige, at vi har berufsverbot også ude i kommunerne. Der er Gud hjælpe mig eksempler, hr. Poulsgaard, på, ikke at man har udelukket landets næststørste parti, men landets største parti, f.eks. fra borgmesterposten, fordi alle andre har rottet sig sammen mod socialdemokratiet. Hvis det er det, hr. Poulsaards parti har været ude for, vil jeg trøste ham med, at det også er noget, vi har mødt i socialdemokratiet; det er en demokratisk proces, som man

må acceptere. Vi accepterer den og kunne aldrig drømme om at kalde den noget i retning af det, som hr. Poulsaard her kommer med. Det er det sædvanlige fremskridtspartivrøvl, hvor man tilslører tingene og prøver at drage ganske uvedkommende ting ind, som ikke har noget med sagen at gøre.

Ib Nørlund (DKP):

Man kan ikke beskyldte statsministeren for ikke at have givet ordrige svar på de spørgsmål, der har været rejst her, men til gengæld er det lykkedes at komme temmelig langt væk fra det spørgsmål, som oprindeligt blev stillet. Jeg skal indrømme, at hr. Poulsaard har ydet et bidrag i så henseende, men det får være. Det, det drejer sig om, er, at to af statsministerens ministre over for begrebet berufsverbot har givet helt forskellige tilkendegivelser. Det oprindelige spørgsmål, som jeg synes der er grund til at erindre om, var: hvilken minister holder statsministeren med? Og det må det vel være muligt at give et bramfrit svar på.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg skal love, at jeg ikke skal give noget ordligt svar på det spørgsmål, som nu blev stillet. Jeg ved ikke, om det er tilladt, men nu prøver jeg at stille et spørgsmål til det ærede medlem, og det skal være dette: hvad hedder egentlig berufsverbot på russisk?

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg må sige, at jeg finder lige som statsministeren, at hr. Poulsaards spørgsmål ikke havde meget med sagen at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *arbejdsministeren* af:

Holm (V):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe i anledning af dagspressens oplysninger om, at ca. 4.000 medarbejdere på daginstitutioner går ledige, mens det i hovedstadsområdet er umuligt at skaffe arbejdskraft i daginstitutionerne?«

(Spm. nr. 679).

Skriftlig begrundelse.